

seguit, és però brillant de desenganys i de doloroses experiències.

Durant la dictadura, molts socis de la Protectora es donaren de baixa dels nostres rengles per por a represàlies, sempre possibles, per part del poder il·legal. D'altres deixaren les nostres files per desconfiança en el Consell Directiu de la Protectora, impossibilitat de comunicar-se amb els seus afiliats.

Si molts es donaven de baixa — per por? — no era lícit pensar que aquests porucs podien transformar-se en delatadors de la pròpia Protectora?

Hores tràgiques aquelles en què la persecució de la parla posà a prova el valor moral i cívic d'un poble! La dictadura passà, però, i el nostre poble desvetllant-se continuà la ruta traçada pels insignes lluitadors que refeien en el silenci la nostra parla.

I és dolorós constatar que en aquests moments de retrobament, hi hagi molts catalans que es creguin que amb l'Estatut ho tenim tot conquistat i tot resolt; ja no cal ajudar la Protectora! —diuen molts catalans.

Aquests tebis de patriotisme els hem de dir que no n'hi ha prou en l'esforç oficial que la bona voluntat dels dirigents pugui posar a prova. En el cas concret de l'ensenyament, hem de recordar que l'article 17 de l'Estatut limita a tal extrem les facultats de la Generalitat de Catalunya, que de fet impossibilita la seva tasca.

Es, doncs, indispensable que la iniciativa privada, endegada col·lectivament a través de la Protectora de l'Ensenyança Catalana, porti tots aquells esforços necessaris per a fer reeixir l'obra i millorar-la per a fer-la de continuïtat eficaç i duradora.

Aquella pretensió d'alguns castellans que volien que Catalunya pagués dues vegades la seva Cultura si volia tenir escoles excel·lents; és una realitat legal a través de l'Estatut, i no és hora de caure en lamentacions estèrils.

Catalunya ha de pagar dues vegades la seva Cultura, però no hi ha cap precepte que ens obligui a fer aquestes dues parts iguals i per tant l'esforç de tots ha d'ésser dirigit a enrobustir l'acció i l'eficàcia de la Protectora.

En aquest magne Congrés Nacional de la Protectora serà posat de manifest la necessitat i l'obligació de sostenir l'ensenyament de la nostra infància en la parla vernàcula.

El Primer Congrés de la Protectora no està pas destinat a demostrar a l'element oficial i representatiu del nostre Poble la necessitat de crear escoles, instituts, escoles d'ensenyament professional, etc. perquè els homes del Govern de Catalunya coneixen

a bastament aquestes necessitats i estan decidits a resoldre-les.

Aquest primer Congrés Nacional de la Protectora està destinat a demostrar al poble, la necessitat de realitzar un esforç constant i de durada il·limitada per assolir la perfecta catalanització dels catalans.

No n'hi ha prou de plànyer-se de la manca de cultura del poble; és necessari aportar tots els mitjans per a fer arribar aquesta cultura als obrers de la ciutat i del camp, als de la muntanya i als de la costa.

A aquesta obra de conjunt no hi poden mancar ni els individus ni les col·lectivitats: Cooperatives, Societats de tota classe, han de destinar uns cabals per a col·laborar en l'obra de tots, obra d'alt patriotisme, els fruits de la qual recolliran els nostres fills que no ens perdonarien haver-nos mostrat indiferents la solució d'aquest problema que pertany a l'essència, a l'ànima de la nostra Catalunya.

Els dies 12, 13 i 14 d'abril d'enguany, festes de la Pasqua Florida, de la Pasqua de Resurrecció, han d'assenyalar el ressorgiment esplendorós, la Resurrecció de l'esperit de la nostra raça i amb aquest motiu, l'Associació Protectora de l'Ensenyança catalana, voldria veure aplegats en torn de la seva senyera a tots els Catalans amants de la Cultura, sadolls d'amor a la Humanitat i feliços de llibertat, d'aquella llibertat que fent-nos lliures ens ensenyi a estimar-nos els uns als altres, i obligui al fort a ajudar el desvalgut, estrenyent tothora els llaços de germanot.

Per aquesta Catalunya us convidem a les festes del Primer Congrés Nacional de la Protectora de l'Ensenyança Catalana i confiem en el vostre ajut i la vostra col·laboració més expressiva.

ENRIC J. FERRER

MUNDIAL CINE DISSABTE i DIUMENGE

